

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2014 r. – Pro Asyl przeciwko EASO**(Sprawa T-617/14)**

(2014/C 409/68)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Pro Asyl Bundesweite Arbeitsgemeinschaft für Flüchtlinge e.V. (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Hilbrans)

Strona pozwana: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego z dnia 10 czerwca 2014 r. – EASO/ED/2014/134 w zakresie, w jakim odmówiono skarżącemu dostępu do planu operacji wysłania zespołów wsparcia Unii do Bułgarii („Operating Plan on Bulgaria”) i dostępu do rejestru dokumentów pozwanego zgodnie z art. 11 rozporządzenia nr 1049/2001.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przysługującego skarżącemu prawa dostępu do informacji

Skarżący podnosi, że w przypadku spornego „Operating Plan on Bulgaria” nie zachodzi żaden z wyjątków od przysługującego skarżącemu ogólnego prawa dostępu do informacji, określonych art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾.

Skarżący wskazuje w tym kontekście, że odmowa dostępu do informacji nie może w szczególności zostać uzasadniona ochroną obrad mających na celu opracowanie dokumentu, przewidzianą przez art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ „Operating Plan” został ukończony.

Ponadto „Operating Plan on Bulgaria” nie jest dokumentem osoby trzeciej w rozumieniu art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ strona pozwana i Bułgaria opracowały ten plan wspólnie. W konsekwencji „Operating Plan” nie pochodzi także od tego państwa członkowskiego w rozumieniu art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa dostępu do rejestru

Strona skarżąca podnosi również, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim odmówiono jej w niej dostępu do elektronicznego rejestru dokumentów na podstawie art. 11 rozporządzenia nr 1049/2001 lub art. 11 decyzji nr 6 zarządu EASO.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2014 r. – Bionorica przeciwko Komisji**(Sprawa T-619/14)**

(2014/C 409/69)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Bionorica SE (Neumarkt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Weidner, T. Gutttau i N. Hußmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz. U. L 404/09) poprzez zaniechanie zlecenia Europejskiemu Urzędowi do spraw Bezpieczeństwa Żywności dokonania naukowej oceny oświadczeń zdrowotnych dotyczących substancji roślinnych celem ustanowienia zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń dla substancji roślinnych oraz wszelkich niezbędnych warunków stosowania tych oświadczeń,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Zarzut: naruszenie art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 ⁽¹⁾

Zdaniem skarżącej bezczynność Komisji narusza art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, w którym ustanowiono ścisły termin implementacji na dzień 31 stycznia 2010 r. Skarżąca podnosi, że Komisja nie dochowała owego terminu. Twierdzi ona w tym kontekście, że Komisja nie jest uprawniona do zawieszenia na czas nieokreślony naukowej oceny oświadczeń zdrowotnych dotyczących substancji roślinnych. Bezczynność strony pozwanej przyczynia się zdaniem skarżącej do zróżnicowania przepisów w całej Unii i narusza podstawowy cel rozporządzenia polegający na utworzeniu w całej Europie jednolitych zasad.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404/09).

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2014 r. – Diapharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-620/14)

(2014/C 409/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Diapharm GmbH & Co. KG (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: M. Weidner, N. Hußmann i T. Guttau, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że pozwana z naruszeniem art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz. U. L 404/09) zaniechała zlecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności przeprowadzenia naukowej oceny oświadczeń zdrowotnych dotyczących substancji roślinnych w celu przyjęcia wspólnotowego wykazu dopuszczalnych oświadczeń zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 oraz wszystkich koniecznych warunków w celu stosowania tych oświadczeń
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.